

Zvonko Benašić

Đakovački portreti - 155 Žvotopisa

Matica hrvatska Đakovo, Đakovo, 2011.

Kada sam prošli puta pisao o Zvonku Benašiću, doktoru znanosti, gospodarstveniku, piscu i društveno-športskom djelatniku, nisam ni slutio da će to biti posljednji puta za njegova Žvota. Pretpostavio sam da će nas podariti još pokojim novim književnim ostvarajem; što je – eto i učinio; a cijelom Đakovu i njegovim posjetiteljima ostavio je i donirani spomenik pjesniku Luki Botiću na đakovačkom Korzu, zagledan u „sjenu katedrale“ i u svoju ulicu, u kojoj je obitavao i vrli i vrijedni naš Benašić.

Cijeli svoj Žvot uistinu je darovao svome radnom gradu, tu je djelovao, doprinosa, Žvio ga srcem i darovao ga neizmjernom ljubavlju i posvećenošću duhom i tijelom. Završivši osječku Ekonomiju, radio je u PIK-u, komercijalno ga osmišljavao – znakom, robnom markom Tene, a bio je i predsjednik đakovačkog Društva knjigovođa. Osnivač je Đakovačkog športskog kluba, a za Žvota je bio i aktivan športas, predsjedavao je i Turističkim društvom, Lions klubom. Đakovačkim vezovima posvetio je velik dio svog Žvota, osnovao je i KUD Tenu, trnavačku Bonavitu, a u bogatoj izdavačkoj djelatnosti neizmjerno je zadužio svoj voljeni grad.

Objavivši više od tisuću članaka, četrdeset referata, šest knjiga s područja vinarstva i jedanaest knjiga s područja povijesti i kulture, nezaobilazno je ime u đakovačkoj bibliografiji. Pisao je o PIK-u, podario nam je i tri spomenice o Teni, dvije knjige o Đakovačkim spomendanima, Sokolu, Vezovima, Revijama, uređivao novine, fotografirao... više puta je odlikovan, a 2004. i Godišnjom nagradom Grada Đakova.

Pred nama je sada Benašićeva posljednja knjiga portreta i Žvotopisa po njemu odabranih 155 Đakovčana koji su zadužili svoj grad na području kulture i umjetnosti, povijesti, gospodarstva i politike, športa, vjerskog Žvota i inog djelovanja značajnog ostavljenog traga u đakovačkom javnom Žvotu. Selekcija je mogla biti i drugačija ili nadopunjena novim imenima, ali se autor kao predstavnik „stare škole“ odlučio za odabir provjerenih imena iz vrha Biskupije, načelnika i gradonačelnika, značajnih zanatlija i neimara, kulturnjaka,

privrednika, znanstvenika ... Tomu ide i zamjerka u šarenilu predstavljenih, bez jasnih kriterija odabira, no opravdava je neizmjerni entuzijazam i neobjektivna ljubav spram rodnog podneblja. Veću krivicu snosi površni izdavač koji nije stručno revalorizirao građu i probrao uistinu značajne, potom nestručna lektorica potpuno nedorasla ovome poslu te na koncu autorova dob i širok spektar njegova zanimanja koji nije usko specijaliziran za ovu tematiku i stručno bavljenje ovom problematikom. Naime, Žvotopisi su neujednačeni – katkad su to autobiografije, češće preuzeti Žvotopisi iz raznih izvora te nekrolozi i neobjektivni prilozi iz bibliografija, bez strožih cehovskih enciklopedističkih pravila koje zahtjeva struka i predočena materija.

No, autor je pisao srcem i u Želji da ostavi svome gradu zapis o zaslužnim sugrađanima i povijesti Đakova, čiji je i on, bez sumnje – značajan dio. Zahvala vrijednom Zvonku Benašiću čije će djelo ostati bogat poticaj za daljnji sustavan rad na proučavanju đakovačke prošlosti i revalorizaciji njenog značaja.

Hrvoje Miletić